Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6719
Copyright: CC BY 4.0 <img src="https://manuscripta.at/styles/icon_cc_by.png">

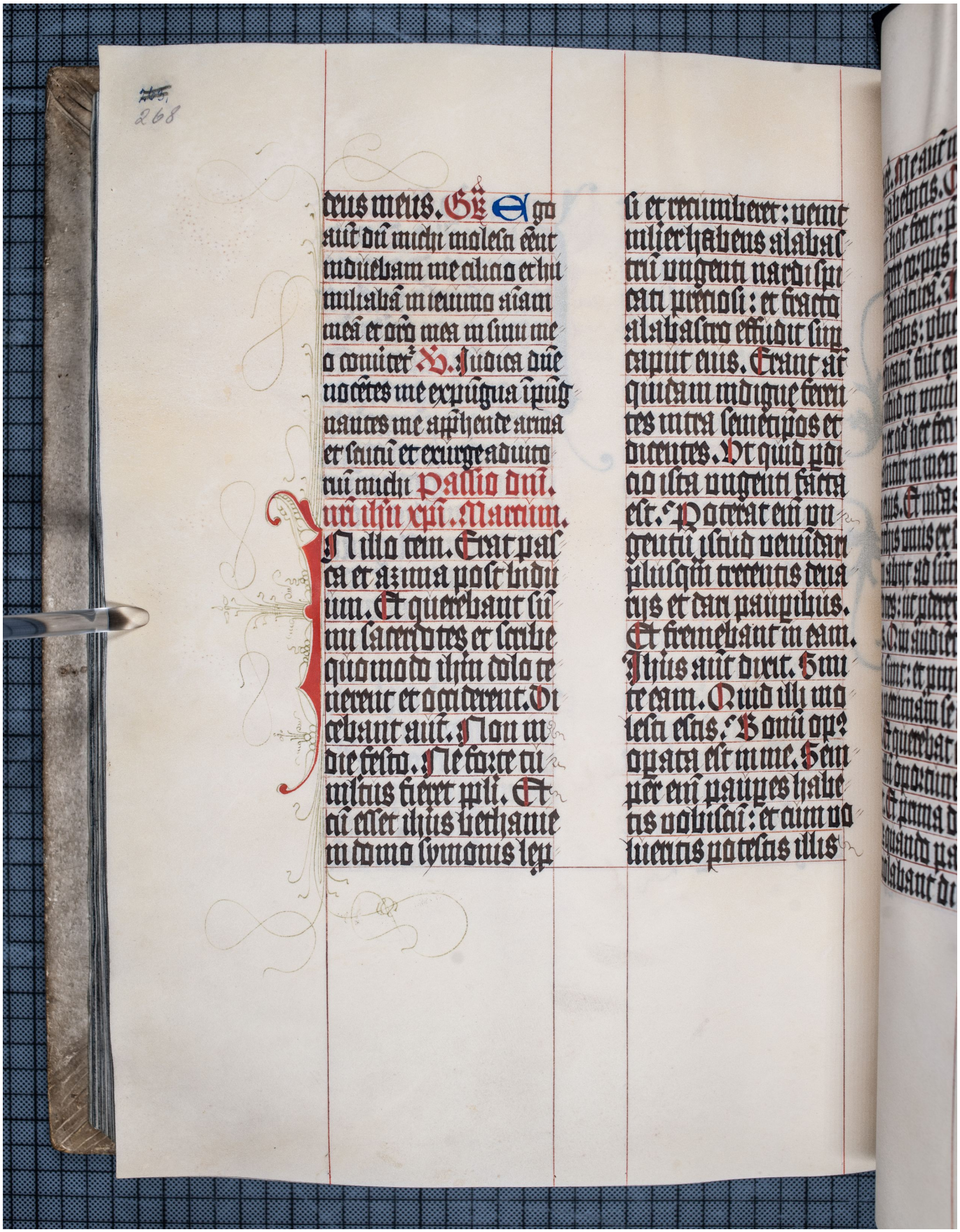

268

deus meus. Gē Ego
autē dū michi molesta ēnt
nudebam me cilico et hu
miliabā in ieunio aiam
meā et oō mea in sinu me
o conuiteē. H. Iudica dūe
nocētes me expūgna ipūg
nantes me apēhende arma
et scutū et exurge adiuto
rium michi Pallio dnī.
nri ihu xpi. Marcum.
In illo tem. Erat pas
ca et azima post biduū
um. Et querebant sū
mi sacerdotes et scribe
quomodo ihsm dolo te
nerent et occiderent. Di
cebant autē. Non in
die festo. Ne forte ta
multus fieret pplī. Et
cū esset ihūs bethanie
in domo symonis lep
si et recumbente: venit
mulier habens alabas
trū unguēti nardi spi
cati pretiosi: et fracto
alabastro effudit sup
caput eius. Erant aū
quidam indignē ferē
tes intra semetipsos et
dicentes. Vt quid pdi
tio ista unguēti facta
est. Poterat enim un
guentū istud venūdari
plusqm trecentis denā
rijs et dari pauperibus.
Et fremebant in eam.
Ihūs autē dixit. Dimi
te eam. Quid illi mo
lesti estis. Bonū op
operata est in me. Sem
per enim pauperes habe
tis vobiscū: et cum vo
luerītis potestis illis